

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sicut à peccato, sic à peccati reliquiis resurgendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

causam. Aliud est enim eas habere naturaliter & aliud voluntarie. Nam licet remaneant naturaliter seu ex naturali causa quam vidimus esse præteritum peccati actum, non tamen ita præcisè nocent si contra obnitatur firma & constans voluntas: sed si desit hæc voluntas, & nisi diligenter vigiles ad roborandam cum gratia mentē & vires, tunc voluntariæ dicuntur illæ reliquiæ, saltem indirectè & negativè quatenus non vis & non efficit quod ex tua parte requiritur ad illas vel paulatim auferendas vel generosè continendas, ne te inducant in lapsum. *Auferes malum de medio tui.* Nihil crebrius in Scripturis, & in uno duntaxat Deuteronomio sexies iteratur: *Ubi non peccatum modò de peccati causæ, radices, & fontem damnantur.* Unde & Sapiens: *Convertens ad Dominum, & relinque peccata tua: peccare ante facit Dominum, & minus offendicula.* Id est, causas peccati quæ sunt velut lapides offendiculis.

Adde quod, cum resurgentem à peccato, expulsi acris invadant hostes, ut est in parabola de immundo spiritu qui sepe in alios nequiores assumit ut revertatur in domum suam, tunc profectò nisi poenitens reliquiis illis exuendis vacet, & se opportuna instruat armatura, anas adversario subministrabit quibus impetatur, elidatur, & in casum ruat: *Si athleta es, inquit S. Chrylologus, nudum in certamine descendere oportet? Si miles, armatum ad pugnam consistere non esse est.* Et post pauca: *propterea & nudum esse oportet, ut nullam Diabolo nobiscil luciantis anas præbeamus.* Et undiq; armari, ut nusquam lethalem plagam accipiamus.

Sic deniq; conspirandum cum gratia quæ sæpe quidem, si acquiesceres, simul ac culpam tollit, auferret etiam quidquid residuum esse potest, ac verò semper in id tendit & laborat ut saltem velis & possis pedetentim te his omnino exuere. Et *conspurgam super eos dicit Dominus, & perdam Babilonis nomen, & reliquias, & germen, & progeniem dicit Dominus.* Tu quid dices nisi simul collabores & connitaris? Nonne saltem agnosces te quantum debes non præstare, nec conari, ne recidas?

III. PUNCTUM.

SICUT igitur à peccato, sic à peccati reliquiis resurgendum; Cum sit ita resurgendum ut quantum in te est, nos recidere, & quantum potes cum Gratia, planè coneris ne recidas: Non id autem planè conari dicere, nisi simul resurgetes ab his reliquiis quæ te disponunt ad lapsum. Eo enim se conatus debet provehere ut vel eas om-

nino exuas, vel donec exuantur sic teipsū in divina potentia roboret & confortet, ne unquam obdormias, & dicas inimicus tuus: *prævalui adversus eum.* Hinc fortasse bis dictum, *Surge qui dormis & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus.* Primò quidem à peccati culpa surgitur, deinde à peccati consequentibus poenis, vel ut à mortuis; quia sic integra restauratur vita, quia vix alioquin vives nisi exurgas, cum pene statim sis moriturus propter illam disponentem peccati causam quæ remanet in anima, nisi deponatur. *Ponam offendiculum coram eo, & ipse morietur, in peccato suo morietur.* Tunc verò sic exurgentem à mortuis Christus illuminat, id est, novis in dies illustrat & accendit luminibus, ut à purgante via procedens in eam quæ illuminati va dicitur, ad Bellam unionem admittatur, quæ est osculū otis à sponsa desideratum, si tamen prius pedes & manus fuerit osculata, ut præclare S. Bernardus & apud ad rem nostram: *Qui deus voluntariè poenitendi, opus est, inquit, ut addat & continentiam virtutem, ne iterum poenitenda, faciãq; novissimam mea peccata prioribus.* *Va enim mihi etiam poenitenti, si faciã subtraxeris manum sine quo nihil possum facere: nihil inquam quia nec poenitare nec continere.* Audio proinde quod consilii Sapiens: *Verbi, inquit, in oratione ne iteres.* *Parvo & quod ludex intendit arbori non faciã fructum boni.* Fator pro huiusmodi non sum omnino contentus priori gratia qua iam malorum sum poenitens, nisi & secundò accepero; ut videlicet dignos faciã poenitentia fructus, & deinceps nõ revertar ad vomitum. Hoc ergo restat mihi petendū & accipiendū quam præsumā aliorum & sacratiora contingere.

Est post pauca: *Heri de luto tractus, hodie vultus gloria præsentari, per manum tibi transiit sicut illa prius te tergat, illa te erigat.* Quomodo erigat? Dando unde presumas. *Quid istud? Dacor continentia, & veripoenitentia fructus quæ sunt opera pietatis.* *Hæc te de stercore erigent, in spem audendi potiora.* Et nonnullis interjectis: *hæc via, hic ordo.* *Primo ad pedes prociidimus, & ploramus coram Domino quæ fecit nos, ea quæ fecimus nos: Secundo manum quantum sublevantur & roborantur genua dissoluta.* *Quid manum quantum quæ resistentem in loculo jam suscitatum educat, & pristina reddat libertati.* *Quod non sit plenus, quam vel sanando illam debilitatē peccati superstitem vel dando nobis continentiam qua retineamus illos motus propendentes in peccatum, & multis virtutum frequentatis actibus, oppositorum tandem habitus virtutum exuamus.*

O quam facilius peccatū admittitur quam dimittitur.

Ecclesi. 5.
1b. 3.

emittitur? o quantum illa praesertim peccata cavenda sunt, quae ex pravo affectu committuntur unde illae peccati superfluit reliquiae! O quam multi falluntur qui dum peccata confessi sunt, nihil sibi ultra cavendum putant! Quam longe Sapiens sapientius: *De propitiato peccato noli esse sine metu*; Et paulo ante: *Synagoga superborum non erit sanitas, frutex enim peccati radicabitur in illis, & non intelligitur*. Nempe illi qui se minus huic veritati reddunt dociles, putantque se satis probe intelligere quae ad animi sui spectant statum, hi sunt

vere superbi, & horum synagoga est superborum, id est, ingens multitudo, & huic synagoga superborum non erit sanitas, non erit perfecta poenitentia, non diuturna, non firma, non sana; quia frutex seu semen peccati restat & radicatur in illis, dum se non continent, & non intelligunt quantum inde sibi obsint: tantoque magis sibi obsunt, quanto minus intelligunt.

Vide in 1. parte, Dominica 4. Adventus. Et in 2. parte, Dominica Pascha.

HAC HEBDOMADA, venit JESUS in partes Caesareae Philippi, ubi suos interrogat quid de se sentiant homines, quidve ipsi discipuli: quos inter Petrus Divinitatem ejus confessus: praedicatur fore Caput Ecclesiae. Atque inde caepit Dominus docere suos quoniam oportet Christum pati & mori, quod nondum intelligens Petrus dehortatur Eum a morte. At vero is a Christo increpatur, multaque de Cruce ferenda subjiciuntur monita. Tu paulo post transfiguratur Dominus, Daemoniacum sanat, & statere invento in ore piscis solvit didrachma. Ex Matthaei decimo sexto & decimo septimo Capite. Marci octavo & nono. Lucae nono.

In quibus quod ad mores & virtutum praxim maximè spectat, considerantur humana Judicia plurimum a Divinis dissidere; atque ut Divina humanis praerantur, proponenda Veritates potissimum suadent.

FERIA SECUNDA.

INTERROGAT DOMINUS SVOS QVID
DE SE SENTIANT HOMINES.

Quem dicunt homines esse Filium hominis? Matth. 16.

VERITAS PRACTICA.

Humana de nobis judicia sic sunt humane audienda, ut non tamen humanitatis audiantur.

SENSUS ET RATIO EST, quod humanus audire humana judicia, est audire illa secundum sensum humanum, qui cum ordinariè sit inordinatus in his quae spectant nostram famam; si sic audiuntur, nihil aliud ex illis referatur quam vanitas & afflictio spiritus, prout scilicet fauent nostrae famae vel nocent. Nam si quid honorificum auditur, statim ex humano sensu insolescimus, quae est Vanitas maxima; Si quid vero dedecorosum auditur, tunc ex eodem sensu nimis abjicimur, quae est afflictio spiritus valde importuna.

Sed humana de nobis judicia sic sunt audienda,

non ut inde talis vanitas, & afflictio spiritus referantur, quin potius ut his purgetur animus vitiiis, & oppositis Virtutibus exornetur.

Ergo sic humane & benignè sunt audienda ut non humanitatis audiantur, non secundum illum humanum sensum, non ex amore proprio male ordinato; sed ex amore Veritatis, quo fit ut si quid in favorem audiat, tota laus Deo, a quo est totum bonum referatur. Si quid vero adverteretur quantum in unoquoque est, cum gratia Dei caveatur. *Cave tibi*, ait Sapiens, & attende diligenter auditui tuo: quoniam cum subversione tua ambulas; nisi scilicet tibi attentè caveas ab humano sensu, qui nimis inde effertur naturali gaudio vel tristitia; Unde & Sapiens addit: *Audies vero illa quasi in somno vide, & vigilabis*. I.e. noctu & diu, seorsim & in quiete, diligenter audita expende ut ex his veritatem elicias, & invigiles cunctis actibus tuis, sic cognita Veritati conformandis. Vel sic

Ecclesi. 4.